

⁷Já však jsem červ, ani ne člověk, ostuda lidstva, hanba národa.
⁸Každý se posmívá při pohledu na mě, pošklebuje se, hlavou potřásá:
⁹„Spoleh na Hospodina, tak ať mu pomůže, jen ať ho zachrání, když ho má tak rád!“

¹⁰To ty jsi mě vyvedl z lůna mé matky, u jejích prsů dals mi bezpečí.
¹¹Na tebe odkázán jsem od svého narození, od matčina lůna můj Bůh jsi ty!

¹²Nevzdaluj se mi – úzkost se blíží, chybí mi pomocník!
¹³Mohutní býci mě obklíčují, obstupují mě tuří bašantí.
¹⁴Své tlamy na mě otvírají jak draví řvoucí lvi!

¹⁵Jak voda se roztékám, všechny kosti mám vymknuté. Mé srdce se vosku podobá, rozpustilo se v nitru mém.
¹⁶Patro mám suché* jako střep, jazyk mi přilnul k čelistem, do prachu smrti srazil mě!

¹⁷Smečka psů se na mě sbíhá, obstupují mě zlosyni. Ruce i nohy mi probodli.*
¹⁸Všechny mé kosti se dají spočítat! Dívají se na mě, zírají,
¹⁹o moje šaty dělí se, o moje roucho losují.

²⁰Ty však, Hospodine, nevzdaluj se mi, ty, sílo má, mi pospěš na pomoc!
²¹Vysvobod od meče duši mou, z moci psů tu mou jedinou!
²²Zachraň mě prosím před tlamou lva, vyslyš mě před rohy buvola!

II.

²³Svým bratrům budu zvěštovat tvé jméno, uprostřed shromáždění tě budu velebit:

²⁴Ctitelé Hospodina, chvalte jej, všechno simé Jákobovo, slavte jej, všechno simé Izraele, ctěte je!
²⁵Jistěže nepohrdá trápením ubožáka, s odpozem neskrývá před ním tvář – když k němu volá, on vyslychá!

²⁶Ve velikém shromáždění se sebou pochlubím, své sliby splním před jeho titeli.
²⁷Jistě budu ponižen a budou nasyceni, chválit Hospodina budou, kdo jej hledají:
 Ať vaše srdce žije navěky!

²⁸Všechny zemské končiny se rozpomenou a k Hospodinu se navrátí; před tvou tvář se klanět budou všechny rodiny a národy.
²⁹Vždyť Hospodinovo je království, on vládne nad národy!

³⁰Všichni bohatí světa se před ním skloní, všichni do prachu klesající pokleknou – ti, kdo se při životě udržet nemohou!
³¹Jejich potomci mu budou sloužit, o Pánu budou vyprávět navěky.
³²Přijdou a jeho spravedlnost rozlašovat budou lidu, jenž se teprv narodí, poví, co učinil!

23 Žalm Davidův.

Hospodin je můj pastýř, nic mi neschází.
²Na zelených loukách mi dává spočinout, ke klidným vodám mě přivádí,
³mou duši občerstvuje, po stezkách spravedlnosti vodí mě pro jméno své.

⁴I kdybych měl jít údolím stínu smrti, ničeho zlého se nebojím, neboť ty se mnou jsi: tvůj prut a tvá hůl mě konejší.

⁵Před zraky protivníků stůl mi prostríáš, hlavu mi olejem potříš, můj kalich přeteká.

⁶Dobro a láska mě budou provázet po všechny dny mého života, zůstávat budu v domě Hospodinově po dlouhý, věčný čas.

24 Žalm Davidův.

Hospodino va je země se vším, co je na ní, celý svět i s jeho obyvateli –
²vždyť jí sám založil nad oceány, nad vodními proudy jí ustavil!

³Kdo vystoupí na horu Hospodinovu, kdo stane na místě jeho svatosti?
⁴Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce, kdo se neoddává marnostem a nepřisáhá falešně.
⁵Takový přijme Hospodinovo požehnání a spravedlnost od Boha, své spásy.
⁶Takoví jsou ti, kdo se na něj ptají, kdo hledají tvou tvář, Bože Jákobův.*

sěla

⁷Pozvedněte, brány, svá průčelí, již vzhůru, vrata odvěká, ať vejde slavný Král!
⁸Kdo je ten slavný Král? Hospodin, udatný a silný, Hospodin, udatný bojovník!

⁹Pozvedněte, brány, svá průčelí, již vzhůru, vrata odvěká, ať vejde slavný Král!
¹⁰Kdo je ten slavný Král? Hospodin zástupčí, on je ten slavný Král!

sěla

25 Žalm Davidův.*

K tobě, Hospodine, svou duši pozvedám, svu tebe, Bože můj, skládám naději. Dej, ať se zahanbení nedočkám, ať nade mnou nejasají moji soupeři!
³Žádny, kdo v tebe doufá, se hanby nedočká, zahanbení však budou zrádci nicotní!

⁴Ukaž mi, Hospodine, cesty své, svým stezkám nauč mě.
⁵Ved' mě a uť mě pravdě své, vždyť ty jsi Bůh, můj Zachránce, na tebe spoléhám každý den!

⁶Pamatuj, Hospodine, na soucit svůj a na svou lásku, která je od věků.
⁷Neppřipomínej hříchy* mých mladých dnů, ve své lásce však na mě pamatuj, Hospodine, pro svoji dobrotu!

⁸Dobry a přímý je Hospodin, hříšníkům cestu zjevuje.
⁹Ke spravedlnosti vede ponižené, ponižené učí cestě své.
¹⁰Hospodinovy stezky jsou vždy laskavé a věrné těm, kdo plní jeho smlouvu a jeho zákony.

¹¹Pro jméno své, Hospodine, mou hroznou vinu odpusť mi!

¹²Kterýkoli člověk Hospodina ctí, tomu ukáže cestu, již má si vyvolit.
¹³Takový prožije svůj život šťastně, jeho potomstvo zdědí zem.

22:16 rekonstruované znění (MT: *Sila mi vyschla*)

22:17 podle někt. hebr. rukopisů, LXX, Syr (MT: *Mé ruce a nohy jako lev*)

24:6 podle dvou hebr. rukopisů, LXX a Syr (MT: *tvář, Jákobe*)

25:1 Každý verš tohoto žalmu začíná dalším písmenem hebrejské abecedy.

25:7 podle Syr (MT: *hříchy a viny*)